

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τόσο κοντά στα τείχη μας έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο και προστατεύστε την πατρίδα. Μη στηρίζετε στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σ' εσάς. Μην πιστέψετε πως θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δε φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε πως κάποτε η πατρίδα μας βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τ. Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του Ρωμαϊκού στρατού. Κάποτε που έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απόσχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του τι από τα δύο θα προτιμούσε να είναι μετά από μερικά χρόνια ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε : “εγώ πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα”, ο πατέρας πρόβαλε σ' εκείνη το ψεύτικο επιχείρημα : “Δεν αμφιβάλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;”

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.	prope	→	proxime
	opibus	→	opes
	nimia	→	magis nimia
	neminem	→	nullius
	ipsi	→	ipsi
	extremo	→	extero
	discrimine	→	discrimina
	nobili genere	→	nobilia genera
	exercitui	→	exercitibus
	omnes	→	omni
	illa	→	illud
	pater	→	patrum
	istae	→	istarum
	te	→	sibi

B2.	habemus	→	habento
	cavete	→	cautum (αιτιατική) cautu (αφαιρετική)
	tutamini	→	tutantem (Ενεστώτας) tutaturum (Μέλλοντας) tutatum (Παθ. Παρακείμενος)
	nolite	→	nolles
	deponite	→	deposuerit
	natus	→	nasci
	abiret	→	abibunt
	edixit	→	edic και edice
	abstinerent	→	abstineant
	mallet	→	mavultis
	obiecit	→	obiceris (re)
	faciant	→	fiant

Γ1. α)

opibus : αφαιρετική οργανική του μέσου στο απαρέμφατο *confidere*

vobis : δοτική προσωπική κτητική στο *est* (δοτική προσωπική αντιχαριστική στο *nimia*)

neminem : υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο *consulturum esse* (ετεροπροσωπία)

patriae : δοτική προσωπική χαριστική στο απαρέμφατο *consulturum esse* (ή Αντικείμενο)

fuisse : ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα *mementote*

bello : αφαιρετική του χρόνου, δηλώνει χρονικό εντοπισμό στο ρήμα *praefuit*

genere : αφαιρετική της καταγωγής στη μετοχή *natus*

aliquot : επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*

cana : κατηγορούμενο στο *ego* υποκείμενο του απαρεμφάτου *esse* μέσω του οποίου υφίσταται

illi : έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *obiecit*

te : αντικείμενο στο ρήμα *faciant*

β) **Nolite cavere** *periculum*.

Ne caveritis *periculum*.

Γ2. α)

Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του quin, εισάγεται με τον σύνδεσμο quin, γιατί η εξάρτηση είναι αποφατική.

εκφέρεται με υποτακτική, επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος εξάρτησης και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (nolis), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (non dubito : οριστική ενεστώτα) και αποτελεί ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η πρόθεση είναι ιδωμένη στο μυαλό του ομιλητή τη στιγμή που μιλάει και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της – συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση. Χρησιμεύει ως αντικείμενο στο ρήμα non dubito.

β)

- T. Manlius consul, qui nobili genere natus erat (est), exercitui Romanorum praefuit
- Is aliquando castris abiens

γ)

- (filia), utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Post aliquot annos cana esse mavisne an calva?
- Post aliquot annos cana esse mavis an calva?

[– Post aliquot annos cana esse mavis an non?]